

SLOVENSKI NAROD.

Članja vsak dan zvečer, izimni nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vsa leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vplačilne naročnine se ne osira. — Za oznanila se plačuje od petkratne petkrat vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se vslové frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvo naj se blagovito pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 25.

„Ricmanje“.

V Trstu izhaja v slovenskem jeziku listič, ki se je z veliko navdušenostjo lotil poveljevanja nemško-jezuviškega škofa Nagla. V založbi tega lista je sedaj izšla brošura »Ricmanje«, ki skuša podreti izvajanje, katere je pričel naš list v zadevi ricmanjskega cerkvenega vprašanja in oprati nemškega jezuita Nagla.

Nasproti javnosti se ta brošura predstavlja kot privatno delo neimovanega pisatelja in v uvodu je celo rečeno, da sta tržaški ordinarijat in tržaška duhovščina preobložena z delom, da bi utegnili pojasnjevati ricmanjsko vprašanje — ali treba je prečitati samo nekaj strani te brošure in hitro se spozna, da je dobil pisatelj svoje podatke ali od škofa Nagla samega, ali pa od ordinarijata. Škof Nagl in ordinarijat najbrž le zaradi tega nečeta tretji kot avtorja te brošure, ker je v njem nagromadenih toliko laži, podvikanj, obrekovanj in zvijač, da se škof Nagl po vsi pravici boji, pokriti s početje s svojim imenom, ali s svojo firmo.

Naravno je, da bomo poglobitve te brošure še pribili. Za danes objavljamo naslednji dve velenjalni izjavi.

V svojem pastirskem listu od dne 13. septembra 1903 povabil je škof Nagl Ricmanjce, naj pošljejo k njemu deputacijo 3 oseb, s katero bi se on pogajal o načinu, tako bi se v Ricmanjih zopet uvelo edno versko življenje, in o pogojih, pod katerimi bi Ricmanjci bili pripravljeno stopiti zopet v krilo katoliške vere. Na nekem zaupnem pogovoru sklenilo je približno 14 ricmanjskih družin, da se odpotujejo k škofu trojica pooblaščenec in sicer: Anton Komar, Josip Kuret in Ivan Martin Kuret.

Ti pooblaščenec prišli k meni so me naprosili, naj jim sestavim prošnjo na škofa, da bi jim isti, vedno pridejo k njemu, dostavil naveden prepis papeževih dekretov, katerimi se je škofu naložilo, da jim preje uvede v Ricmanjih redno versko življenje. Škof jim je v res

nici v kratkem dopisal detična dekreta se slovenskim prevodom vred, zadrževši obenem, da ista popolnoma odgovarjata vsebini originalov. No, škof se je bil budo urezal. Podpisani je bil namreč že prej natančno informiran o vsebini rešenih dekretov ter je takoj zapazil, da je škof izpustil drugi del papeževih dekretov, ki se ravno nanašata na Ricmanjce in ki začenja z besedami: »E vi raccomandiamo...«

Po vročitvi teh semi-dekretov naprosili so me gori omenjeni pooblaščenec Ricmanjcev, naj jim sestavim pisemne pogoje, pod katerimi bi bili pripravljeno pogajati se s škofom Naglom. Stavili so 10 pogojev, a kardinalni pogoj — conditio sine qua non — je bil: uvedenje glagolice v Ricmanjih na vseh cerkvenih funkcijah in za vse čase. V kolikor se spominjam, so bili drugi glavnejši pogoji: da se povzdigne kapelanija Ricmanje v samostojno župnijo, da ordinarijat poskrbi, da se Ricmanjem povrnejo odvetniški stroški ter da se jim popravi cerkev, da se škof zaveže, da jih v bodoče ne bo več provociral z bjo neti in žandariji, da jim v roku 8 dni poda pismen odgovor in da vsa zahteva reši vsaj do Božiča — in še neki drugi pogoji manjše vrednosti.

Ker se škof Nagl ni bil potrudil, da se nauči slovenskega jezika, jezika velikanske večine svojih vernikov, in ker omenjeni odposlanci ricmanjski, ki govore le slovensko, ne bi bili mogli z njim obdejavati, naprosili so me, da jih sprovedem pred škofa Nagla in da jim bom tam tolmačem in legalnim zastopnikom.

Dne 16. oktobra 1903. podali smo se v škofovo palačo. Škof nas je vsprejel milostno in smehljajem na licu ter nas zadržal pri sebi celo uro. V imenu večkrat omenjenih Ricmanjcev razložil sem mu razlog našemu prihodu in mu izročil pisane pogoje, pod katerimi bi bilo nekoliko družin iz Ricmanj pripravljeno stopiti z njim v pogajanja. Obenem so Ricmanjci pripomnili, da bi v slučaju, da je nade, da se ugodno reši ta spor, utegnili pridružiti se še več družin.

Škofovo oko se je zaustavilo takoj na prvem pogoju. Menil je, da on kakor škof ne more dovoliti Ricmanjem glagolice, da je pa priprav-

ljen priporočiti njih prošnjo pri sv. stolici, če dokažejo pravico do glagolice. Opozoril sem na to škofa 1) da nam je zamolčal drugi del papeževih dekretov, v katerem se mu nalaga, da da Ricmanjem koncesije ter da se med temi koncesijami razume tudi glagolico; 2) da je blazega spomina pok. škof Sterk sporazumno s škofom Drohobecyjem in z vedomjem Sv. Stolice že bil uvel glagolico v Ricmanjih; in 3) da so Ricmanjci prišli k njemu (škofu), da mu povejo pogoje, pod katerimi bi se povrnili v krilo kat. vere, da torej, da si imajo dokazov, da je v Ricmanjih glagolica bila že v rabi, nočejo še le dokazovati tega svojega prava do glagolice in da — če se škof postavlja na stališče, da morajo še le dokazovati pravico do glagolice — prekinejo z njim vsaka nadaljnja pogajanja. Škof je odgovoril na to, da sporoči to njih stališče Sv. Stolici, da priporoči pri sv. Stolici njih zahtevo in da jih potem obvesti o uspehu.

Potem sva se menila o drugih pogojih. Ko sva prišla do zadnjega pogoja, t. j. da mora škof v roku 8 dni odgovoriti, opazil je škof, da je to absurdna zahteva, da bi on tako koščljivo vprašanje rešil v 8 dneh, na kar sem mu jaz odgovoril imenom deputacije, da Ricmanjci ne zahtevajo, da jim v roku 8 dneh definitivno reši to vprašanje, ampak da žele imeti od škofa v roku 8 dni pismen odgovor, ali se sploh hoče z njimi pogajati na podlagi gorioimenjenih pogojev? In škof je obljubil, da jim odgovori.

Potem, ko je škof na prošnjo enega Ricmanjcev bil obljubil, da bo skrbel, da »Piccolo« ne dozna, da je bila deputacija pri škofu in kaj se je z njim dogovorila, odpustil nas je milostno ter me zaprosil, da bi prišel k njemu, če me povabi.

Mnogo je osem, štirinajst in celo mesec dni in še več — ali obljubljenega odgovora ni bilo!

Vsed tega so Ricmanjci zopet prihajali opetovano k meni ter mi zaukazali, da se v njih imenu ne

smem več pogajati se škofom, ker da nimajo zaupanja do njega, in so me naprosili, da jim sestavim pisemno pritožbo na papeža proti takemu postopanju škofu Nagla. Jaz sem sestavil tako pritožbo na italijanskem jeziku in jo poslal na naslov papeža v Rim.

Nekaj časa potem povabil me je škof Nagl k sebi. Rekel mi je, da se mu je vendar posrečilo nekaj doseči za Ricmanjce; da je bil na namestništvu, pri ministru-predsedniku K. erberju in pri ministru za nauk in bogoslužje, ter da se mu je po velikem trudu posrečilo pregovoriti vlado, da se kaplanija Ricmanje povzdigne v samostojno župnijo. Vsed tega da v kratkem odpošlje v Ricmanje župe upravitelja. Razum tega da uvede v ricmanjski cerkvi neke »tolerance«, t. j., da dovoli, da novi župe-upravitelj čita sv. evangelje v slovenskem jeziku — vse to, seveda, pod pogojem, da se Ricmanjci zavežejo, da se bodo udeleževali cerkvenih funkcij in da bodo sprejemali sv. zakramente in zakramentalije. Naprosil me je tudi, naj to priobčim Ricmanjem. Jaz sem ga na to vprašal, če mi ima še kaj priobčiti? In ko mi je odgovoril, da mi nima ničesar več povedati, rekel sem mu: da nisem prišel k njemu kakor pooblaščenec Ricmanjcev — ker so mi pooblastilo odpovedali — ampak da sem se le odzval njegovemu povabilu, ker sem navajen vršiti dano obljubo, da je bil njegov trud na vladi, da bi dala Ricmanjem samostojno župnijo, popolnoma nepotreben, ker da je vlada že pred več nego dvema leti dovolila v to in da dotični dekret leži zdavnaj na tukajšnjem namestništvu ter da ga je treba le izvršiti; protestiral sem proti temu, da bi bilo uvedenje slovenskega jezika na čitanju sv. evangelja »toleranca«, in opomnil, da se je sv. evangelje v Ricmanjih in v vseh cerkvah v Istri, kjer živi naš narod vedno čitalo v domačem jeziku, da je to stara pravica našega naroda ter da se nazivom »toleranca« dela atentat na narodno svetinjo, in slednjič sem mu nasvetoval, naj ne pošilja nikakega duhovnika v Ricmanje, dokler se

ne ugotovi vsem opravičenim zahtevam Ricmanjcev, ker da bi slednji tak korak smatrali kakor novo provokacijo od strani škofa, ki jim je bil potem deputacije, omenjene uvodom, obljubil, da ne bo več provociral.

Vprašal sem ga potem, kaj je z glavnim pogojem, ki so ga stavili Ricmanjci, z uvedenjem glagolice in če je kaj ukrenil pri sv. Stolici? Škof me je čudno pogledal ter mi odgovoril, da zakaj mu niso Ricmanjci prinesli dokazov, da imajo pravico do glagolice. Na to sem ga jaz opozoril, da se Ricmanjci niso nikoli zavezali, da podajo te dokaze, ampak da so glagolico zahtevali kakor pogoj, kakor podlago za pogajanja, in da je on, škof, bil obljubil deputaciji, da sporoči sv. Stolici o tem stališču; in ker tega ni storil, da ni držal dane besede.

Škof je bil v o i n i zadregi, ko sem mu to očital in v še več, ko mi ni mogel naznaniti razloga, **zakaj ni Ricmanjem dal odgovora v teku osmih dni, kakor je bil obljubil?**

Po tem pogovoru priobčil sem škofu, kaj so Ricmanjci v teh 6 do 7 tednih ukrenili. To je: da so odposlali papežu pritožbo proti škofovemu postopanju, da so v tej pritožbi razložili papežu natančno ves tok pogajanj od početka do zaključka, da so prekinili vsaka pogajanja s škofom, da nimajo do njega nikakega zaupanja, ker da jih kakor Nemes mrzi, in da slednjič prošnjo papeža, naj bi on kakor vrhovni poglavar katoliške cerkve uvel v Ricmanjih redno versko življenje na podlagi njih opravičenih zahtev.

Škofovo lice se je omračilo in meni je očital jezno, zakaj da sem sestavil pritožbo? O odgovoril sem mu, da sem jo sestavil kakor odvetnik za plačo, in da, če bi je ne bil sestavil jaz, bi se bila že našla oseba, ki bi jo bila sestavila. Na to se je še natančno informiral, v katerem jeziku je bila omenjena pritožba sestavljena, kdo jo je podpisal, kdaj, na koga in pod kakim naslovom sem jo odposlal v Rim itd., in slednjič je opomnil, da je sicer te dni dobil nove instrukcije iz Rma glede ricmanjskega vprašanja, ali vprašavne pritožbe da iste ne omenjajo. S tem se je završil najin pogovor.

LISTEK.

Oj Ljubljana!

Oj Ljubljana, Ti mesto krasno, zreš noč in dan kakor nekdanji Togenburk, v romantično zidovje ekskehe nad sabo visoko nad zvalinami staroslavne Emone! Ko emišljuje oziraje se z ljubečim gledom na to krono svojo, koliko jih bojev se je že bilo v tem bajnem zidovju, koliko krvavih romanov se je že završilo tu zgoraj v višini nad Teboj, stori se Ti milo, vidiš, kako je ta Tvoja nekdanja steča krona v teku časa otemnela... Oj Ljubljana, ti biser »nuša 2« kranjske dežele, ugrabljena je bila Tvoja krona, tujec Ti jo vzel, naselil je uši v njej, a pustil razpasti, da so jo še te zapustile, in sedaj steza žid svojo umazano po zavrženi stari cunji, da niti piti nanjo ne boš smel na svetle!

Vzdigni se, Ti deviška metropolitna kranjske dežele, stopi gori k kroni, očedi jo, uravnaj jo pri-

merno svoji lastni deviški lepoti, in posadi si jo prenovljeno zopet na glavo, da se Ti ne bode rogal tujec, ki jo je nekdanj ugrabil, a prsiljen zavrgel, češ, Kranjce, preneumej si, da bi ločil pravo zlato od mačjega... Iz sicer umazanega — uredništvo »Slov. Naroda« je prevzelo nabiranje prostovoljnih darov, s katerimi se bode c. kr. erarju omogočilo vsaj v starem stanju vzdržati in morda po preteku še pol stoletja tudi nanovo pobeliti svoja poslopja na Gradu in na cesarskem trgu, zakaj morda tudi c. kr. erar uvidi, da več ko 100 let en omet in ena barva ne more služiti — torej iz impczantnega stolpa se bode valil črn dim proti očetu Triglavu, in ta bo skrtil svojo čisto, srebrno kapo, da se mu ne očrni od saj, velikanska kolela in kladiva bodo noč in dan ropotala nad Tabo, Ti mirna, nedolžna Ljubljana, in pod Tvojo krono postopal bo umazan žid, a Ti mu boš morala kot dekla nositi tovore v svojo, — ne, v njegovo krono.

Gorje Tebi, Ljubljana, postala boš nevredna hči svoje slavne matere Emone, katera je ob Tvojem

porodu morala umreti, in Tvoja slavna mati bo žalostno gledala nate iz nebes vseh mest in trgov! Reši pota, po katerih speš ob prostih urah do svoje nekdanje krone, če ne, Ti jih bode zaplankal žid in nič več ne boš mogla gledati oblišča očeta Triglava in dvoglave sestre Šmarne gore. Tvoja sestra Ljubljana, ki Te sedaj tako ljubko objemlje in Te spominja nekdanjih slavni časov ter bodi in podpra pri Tvojem rasvoju, Te bo žalostno namakala s svojimi solzami... Tvoj sosed Rožnik, ki Te tako nežno snubi s ljubečimi pogledi, zakril bo svoj obraz v naraščajoči gozd, in Tvoj bratec Golovec bo odrekel svojo nadaljno zaščito, — vsi se Te bodo sramovali kakor Prešernove nezakonske matere, ako boš pustila, da Ti žid vzame Tvoj vene... Tudi moje strune bodo umolknille, in ne bodo več opevale Tvoje slave in lepote, kakor danes.

Stopil sem pred enim mesecem gori k tej kroni in osiral sem se po Tebi, oj, ljubica Ljubljana, in kar sem zrl, napolnilo mi je dušo z radostjo in upom. Spomnil sem se na tedenski izkaz »Slov. Naroda« o šte-

vilu »pršnih« in »kadnih« kopeli, premišljeval sem, zakaj ljubi moški spol bolj pršne in ženski bolj kadne kopelji, premišljeval sem pa tudi, kje se koplje in čedi ostali del Tvojih sinov in hčera. Spomnil sem se na dejstvo, da se lemenarji nič ne kopljejo, in mislil sem si, ali je morda pretežno število Tvojega prebivalstva tako? Vzel sem toraj daljnogled v roke in kaj sem videl?

V »Koleziji« v dolge halje zavite tiste, ki niso Adamovi, ker jim ni treba v petu svojega obraza služiti svojega kruha.

V »vojaškem kopališču« kranjske Janeze, ki so pošeno Adamovi in morajo tudi v kopeli služiti svoj kruh v potu svojega obraza, in v strahu —

Za »Kolezijo« ob polurnem teku hladne Gradašiče srednješolsko mladež, pretepajočo se v vodi in na kopnem, kakor Rusi in Japonci.

Na »Pasjem brodu« četvorico odraslih mladeničev, politikujoših na jasnem solncu ob cigaretnem dimu.

Dalje zopet ob polurnem teku te iste hladilne Gradašiče še manjše

podobca, tako majhne, da z Gradeni daljnogled njih spola ne pove.

Potem je znamenita kopelj »pr montšajn«; slavni jezikoslovci in koroninologi! Hic Rhodus, hic salta! Odložite za nekaj časa bojne pincete pravopisja in pravorečja, ter ozanite radoznalnemu slovenskemu ljudstvu, jeli ta starodavna kopel, oziroma njeno ime iz časov Keltov, rimskih naselbin, so li morda divji Huni ali Obri ustanovili to bajno kopel, ali je to cvetka posiljene nam nemške kulture, vzrasle na vlažnih tleh ljubljanskega »morosta«?

Proti jugozahodu ne daleč od tod mrgoli vse polno mladičkov obojega spola ob toplih vrelcih »Malega grabna«, in gori že skoro na Glincah se koplje celo društvo moških in žensk — že odrasli — to je zopet zavetišče ježnih literatov, — in z daljnogledom bodočnosti, ki kaže okolu ogle — se vidi v mlačni Glincici obitelj par sramežljivih profesorjev s svojimi otroki. Oj, Ti krasna Ljubljana, Ti mesto rodovitno, ob celem Tvojem južnem robu se giblje na tisoče tvoje dece utrjujoč si pljuča, kožo in želodec z namenom.

To je gola in čista resnica, katero sem pripravljeno potrditi pred vsako oblastjo! In kdor trdi nasprotno, je — lažnjivec!

V Trstu, dne 1. nov. 1904

Dr. Fran Brnčič.

Mene podpisane dolže, da sem samovlastno uvel v rimljanje cerkev na službi božji staroslovenski jezik. Na to neosnovano, neresnično in krivično obdolženje odgovarjam z dobesednim sledečim navedenjem iz spomenice, ki jo je križevski škof monsignor Julij Drohobecy izdal v Rimu dne 29. junija 1903 ter jo osebno izročil svetemu očetu Leonu XIII, na katerega je bila naslovljena, in ki jo je po smrti Leona XIII. izročil sedanjemu sv. Očetu Piju X, ki jo potem razdelil med vse v Rimu živeče kardinale in nekatera druge visoke cerkvene dostojanstvenike, in ki jo je, slednjič, skoro gotovo dobil tudi škof tržaško koperski, monsignor dr. Frančišek Ksaverij Nagl.

Odstavek tiskane spomenice, kateri, mislim, se nahaja na drugi strani in se glasi v latinskem izvirniku:

»Revera collatis consiliis cum episcopo Tergestino Sterk, capellania in Ricmanje per delegationem provisorie sub mea jurisdictione posita induximus liturgiam glagoliticam i. e. liturgiam paleo slavicum secundum ritum latinum.

V slovenskem prevodu pa se glasi: »Po skupnem posvetovanju s tržaškim škofom (Šterkom), sva uvela v kaplaniji ricmanjski, ki je bila potom delegacije provizorično stavljen pod mojo jurisdikcijo, glagolsko liturgijo, to je, liturgijo staroslovensko po latinskem obredu.«

Tu je grško-katoliški škof, ki še živi in more nastopiti kakor priča, tako govoril dvema papežema. Izključeno je torej vsak dvom. Tu nam torej govori grško-katoliški škof, da sta on in blagopokojni vladika Šterk uvela v ricmanjsko cerkev staroslovenski jezik. Prepuščam svetu, kaj on sodi, koliko vere zaslužijo oni, ki trde, da sem jaz samovlastno uvedel glagolico v rečeno cerkev.

Trst, dne 1. nov. 1904

Dr. Anton Požar,
bivši ricmanjski kaplan.

Vojna na Daljnem Vstoku.

Ruska uradna poročila.

General Kuropatkin je 30. t. m. poslal tole brzojavno poročilo: V soboto 29. t. m. nisem prejel nobenega poročila o kakšnih spopadih s sovražnikom. 28. t. m. so naši kozaki na pohodu po ljutem boju, katerega se je tudi udeležila artiljerija, zavzeli vas Ebjantankean. Sovražnik se je umaknil v Sandepur. Japonci so 28. t. m. poskušali naše lovce pregnati iz neke vasi, ki leži en kilometer zapadno od Čaulianpa, obstreljujoč njihove pozicije neprestano ves dan. Vkljub temu pa so se lovci držali izgubivši neznatno število svojega moštva. Japonski oddelek, obstoječ iz dveh kompanij in dveh eskadronov, je skušal naše predstraže potisniti iz vasi Ekham, šest kilometrov južno od gorskega prelaza Vanfulme, a je bil pri napadu odbit. Naši lovci so se v noči z 28. na 29. pr. m. odpravili na rekognosciranje v smeri proti gori, na kateri stoji

budiški tempelj, dva kilometra južno od Jansintuna, s katere smo se 27. pr. m. umaknili. Lovci so zavzeli na nepričakovan način spodnji del utrdbe, kjer so bili izpostavljeni najljutejšemu ognju. Pet strelcev se je priplazilo na vrh gore in so napovratku vzeli sabo enega težko ranjenega našega vojaka, ki je v boju 27. pr. m. obležal na bojišču. Nato se je celi oddelek zopet umaknil na svoje pozicije. Neki drugi lovski oddelek, ki se je ponoči utihotopil do sovražnih utrdb ob Putlovi gori, je prižgal dva signalna droga in je s tem alarmiral zapadni del sovražnih pozicij. Lovci so zasedli vas Finsin, en kilometer južno od Liondriatana, kjer so jih Japonci z veliko premočjo napadli, da so se morali umakniti proti Ludzianu. Ob zori pa so zopet prišli z ofenzivo in so zavzeli Finsin, ki so ga preje Japonci do tal požgali.

General Saharov pa poroča z dne 31. pr. m.: Japonci so včeraj ob 4 uri popoldne poskušali navaliti na naše utrdbe severno od vasi Linšipu, a so bili odbiti.

Japonska artiljerija je ob 10. uri ponoči jela obstreljevati naše pozicije na desnem krilu. Nato smo slišali pri vasi Linšipu, kamor smo poslali naše lovce vzmernirati sovražnika, silno pokanje pušk, ki je pa okoli 2. ure popoldne prenehalo. Japonska artiljerija je skoro vso noč obstreljevala naše pozicije.

Dodatno še javlja Kuropatkin k svojemu gori navedenemu poročilu, da Japonci pomičejo svojo armado z zapada proti vzhodu in da dobivajo tako z juga kakor iz okolice Fengvančenga nove voje na pomoč. Iz tega se da sklepati, da bodo, čim bo reorganizacija armade dovršena in bo vreme nekoliko gorkejša, stopili v ofenzivo. Temperatura pada ponoči na 6 stopinj pod ničlo.

Ob pragu odločilne bitke.

Iz Mukdena se poroča, da so Japonci prekoračili reko Šabo jugovzhodno od Mukdena. Splošno se pa pričakuje, da se še ta teden vname velika odločilna bitka.

30. pr. m. ob 5 uri popoldne je bilo opaziti, kakor da bi Japonci, ki so se v manjših oddelkih pomikali proti ruskim pozicijam pri Tunhovu, stopili v ofenzivo.

»Berliner Tagblatt« pa se poroča iz Mukdena: Japonci so se zadnje dni jeli zelo sumljivo gibati. Rusi pričakujejo, da bodo Japonci navalili nanje na zapadu. Položaj še sedaj ni popolnoma jasen. V nekaj dnevih bo razdelitev ruskih vojnih sil popolnoma spremenjena.

Zatrjuje se, da je japonska vojna uprava vzela poldrugo divizijo iz oblegajoče armade pred Port Arturjem in jo poslala maršalu Ojami na pomoč, vendar pa se o resničnosti te vesti resno dvomi.

O izrednem junaškem činu poveljnika ene kosaške baterije, pobočnika Gavrilova, se poroča: Japonci so z dvema bataljonoma in osmimi topovi stopili v ofenzivo s namenom,

da bi pregnali kosaške prapore generala Miščenka s sosednjih hribov. Ko je Gavrilov opazil nevarni položaj, je hitel obupno se borečim praporom na pomoč in odkril na Japonce najljutejši ogenj. Oba bataljona sta bila skoro do sadnjega moža pobita in vsi topovi razen dveh popolnoma uničeni.

Poročilo generala Steslja.

General Steselj je poslal carju Nikolaju tole poročilo, datirano z dne 14. pr. m.: Sovražnik obstreljuje ljuto iz dvanajsetpalčnih topov naše utrdbe na severni in severovzhodni fronti, prodira proti forom in stoji najbližje utrdbi pri Uoijafanu. Mi smo ga s ljutim ugotjem iz topov in pušk, kakor tudi z junaškimi izpadi naših strelcev prisilili, da nastopa jako previdno. Naša posadka se v kljub velikanskim naporom bori junaško in čutim se srečnega, da morem to Vašemu Veličanstvu izpričati. Prosim, da bi Vaše Veličanstvo, kakor tudi carica in carica-vdova blagoslovili naše napore.

Druga brzojavka, datirana z dne 17. pr. m., se glasi: Včeraj ob treh popoldne so Japonci odkrili ljuto ogenj proti našim forom in utrdbam. Zlasti intenziven je bil naval na utrdbe, ki leže na severovzhodni fronti in meje na železniško progo. Ta napad so naše baterije in naši strelci na celi črti odbili. Boj se je končal ob 7. uri zvečer. Japonske izgube so velike.

Port Artur v zadnjih vzdihljajih?

Po poročilih iz Rima so Japonci jeli že obstreljevati Zlato goro in upajo, da si osvoje trdnjavo že v nekaj dneh. 26. pr. m. je zletelo edino skladišče bredimnega smodnika v zrak. Požar se je razširil tudi v mesto, ki je gorelo ves dan. Vse večje vojne ladje v pristanišču so uničene.

»Daily Express« se poroča iz Tokija: Padec Port Arturja bo za vzelo Mikadu. Tako se splošno sodi v Tokiju na podlagi zadnjih uradnih vesti iz Daljnega, ki napovedujejo zadnji napad na Port Artur 3. novembra. Sedem dni že Japonci neprestano bombardirajo trdnjavo, dočim ruske baterije skoro neprenehoma molče. Sodi se, da Rusom nedostaje streljiva, ker so bila nedavno zadnja municijska skladišča razstreljena v zrak. V trdnjavi že tudi nedostaje živil. Japonski saperji delajo noč in dan, da izkopljejo tri kilometre dolg rov, ki bo segal v srce trdnjave. To delo bo baje 3. novembra končano.

Reuterjev urad poroča iz Čfua z dne 31. t. m.: Splošni naskok na Port Artur, ki se je pričel s napadom dne 27. pr. m., se je včeraj razvil v ljuto bitko, ki je trajala ves dan. Izid bitke še ni znan. Sodi se, da bo treba še najmanj dveh tiskih splošnih navalov, predno se bo posrežilo zavzeti trdnjavo.

O angleško-ruskem konfliktu.

»Daily Express« poroča, da so torpedovke, o katerih pravi admiral Roždestvenski, da so se pri Hullu približale ruskemu brodogradu, bile ruske ladje. Rusi niso spoznali drug drugega in so jeli meneč, da imajo sovražnika pred sabo, ljuto streljati. Ena teh torpedovk je bila šestkrat zadeta, na neki ruski oklopnici pa je bilo več mornarjev ranjenih.

»Petit Journal« pa se poroča iz Lorienta: Poveljnik danske ladje »Anne«, F. yen, pripoveduje, da je bil na potu iz Baltiškega morja prisiljen se usidрати ob angleški obali. Tam je videl, ko so angleški parniki transportirali Japonce in nalagali streljivo. Angleži so to delali popolnoma odkrito, da je vsakdo lahko opazil njih početje.

»Birževija Vjedomostia« pa so izvedela iz popolnoma zanesljivega vira, da so nedavno kupili japonski agenti v angleški ladjedelnici dve ladji, ki sta se kasneje preustrojili v torpedovki. Ti dve ladji ste tudi bili, ki ste pri Hullu skušali napasti rusko brodogradje in ste provzročili nesrečo z ribiškiimi ladjami.

Če je ta vest resnična, in vse kaže, da je, bo angleško-ruski konflikt dobil skoro drugo lice.

To vest bi indirektno potrjevalo tudi dejstvo, da je iz Viga že od plulo vse rusko brodogradje in so tam ostali samo štirje ruski oficirji, ki so neposredno udeleženi na huluski aferi. Videti je tudi, kakor da bi Anglija imela slabo vest, ker se je nepričakovano jela zopet oboroževati. Ali morda ve, da bo razsodišče razkrilo stvari, da bo vojna neizogibna?

Dr. Lueger v slovenski večini.

Dunaj, 1. novembra. Nekako predpustna se zdi razsodnemu človeku vest, ki so jo prinesli nekateri nemški listi, in ki se glasi: »Sedaj še hodijo Čehi svoja pota. V doglednem času pa pride od tega, da bodo v družbi z drugimi slovenskimi skupinami in s stranko dr. Luegerja tvorili parlamentarno vlado.«

Črna gora in Srbija.

Cetinje, 1. novembra. Včeraj se je vršil velik šoh črnogorske mladine zaradi pisave nekaterih srbskih listov proti knezu Nikoli, ki so kneza dolžili, da je dal zastrepiti pravosodnega ministra Šaulića. Sprejela se je enoglasno resolucija, v kateri se ostro obsoja taka pisava ter kliče dotičnim listom: Ali ne veste, v kakem času živite? Ali ne veste, komu s tem služite?

Kralj Peter v Sofiji.

Belgrad, 31. oktobra. Uradni list je prinesel ukaz, s katerim se vlada v odsotnosti kralja, ministrskega predsednika in ministra zunanjih zadev pooblašča z izvrševanjem državne oblasti. Vojni minister, katerega je bolgarska vlada posebno želela v Sofiji, je zaradi bolezni ostal v Belgradu.

Sofija, 31. oktobra. Kralja Petra je sprejel knez Ferdinand na kolodvoru v svečani uniformi z redom velikega križa Karagjorgevega reda na prsih. Zraven kneza so bili vsi ministri, najvišji cerkveni in posvetni dostojanstveniki, poslanci itd. Mesto je bilo v zastavah. Pri slavlolu je pričakal kralja župan z občinskim odborom ter mu ponudil na srebrnem krožniku po slovenski šegi kruha in soli. Sprejem je bil splošno najprejšejši in navdušenje med narodom zelo veliko.

Sofija, 1. oktobra. Pri slavnostnem obedu je napil knez Ferdinand kralju Petru, zahvaljujoč ga za obisk in povdarjajoč potrebo političnega sporazumljenja med bratskima narodoma za boljšo bodočnost obeh in za obranitev miru. — Kralj Peter je odgovoril, da je, odkar je zasedel prestol, vse storil za skupne interese in za dobro sporazumljenje z Bolgarsko; prepričan je, ki je pognalo globoke korenine v narodu, postane načelo za politično vedenje.

Belgrad, 1. oktobra. Kralj Peter in knez Ferdinand sta poslala črnogorskemu knezu brzojavko, v kateri pravita, da jima je znano, da sočustvuje z njima ter mu pošiljata bratske pozdrave.

Dogodki v Macedoniji.

Solun, V Skoplje je prispel podkonzul Juristovski, naslednik konzula Rappaporta ter prevzel posle avstro-ogrškega civilnega agenta. Vse se čudi, zakaj je bil konzul Rappaport, ki je vsled svojega bivanja v Turčiji jako dobro poznal razmere v Macedoniji, tako naglo odpoklican.

Sofija, 1. oktobra. Nasilstva v severni Albaniji se grozno množijo, ne da bi Turčija storila potrebne odločilne korake.

Skoplje, 1. oktobra. V Skoplju so dne 29. m. m. otvorili šolo za orožniške podčastnike. Šolo vodijo avstro-ogrski častniki.

Carigrad, 1. oktobra. V Makru pri Smirni so odpuščeni rezervisti zaklenili v vojašnico poveljnika in častnike, da izsilijo na ta način svojo ostalo petmesečno plačo. Guverner si je moral izposoditi potrebni denar pri mestnih veljakih, nakar so rezervisti častnike izpustili ter odšli mirno v svoje domačije.

100letnica francoskega državnika.

Pariz, 1. oktobra. V Parizu so včeraj slovesno praznovali 100letnico Napoleonovega državnika »Codex civil« pod predsedstvom justičnega ministra Vallëta. Banketa sta se udeležila med drugim tudi avstrijski odposlanec ministrski svetnik Schumacher in praški župan dr. Srb. Justični minister se je posebno toplo zahvaljeval inozemskim odposlancem in učenjakom ter jih prosil, naj izroče svojim vladarjem najboljše čestitke francoskega naroda. Kakor znano, je Codex civil svoječasno veljal tudi za Kranjsko ter se v arhivih še nahaja mnogo gradiva iz tozadavnega postopanja.

Te pozimi razveseljivati s petjem in veseljem zdravih neutrudljivih pljuč in grl in elastičnih želodcev. Tuji pa pravijo, ja, Kranjc je pijano, ne škodi mu pa nič; to store blagodejne Tvoje toplioe, Ljubljana moja! In tudi če obrneš proti severu svoj daljnogled, videla boš v Cesarsem grabnu, v Ljubljani, sploh v vsaki luži gola telesa svojih otrok, in celo tam daleč iz srebrne Save je videti neke glave, tudi to je še Tvoja domena.

Mnogo je Tvojih kopeli, toda če pride tujec k Tebi v poset, zaman bo iskal take kopeli, kakršne si razvajan želi, zaman bo čakal, da se mu izprazni kaka kabina, v kateri bi se iznebil vroče obleke in odel z lahko kopalno; našel bo povsod v vsaki luknji že domačina, kateri je sam vesel, ako se mu po dolgem čakanju posreči dobiti v dovoljeni kopeli prostora; in to je pravi vzrok, da je v Tebi, o Ljubljana, toliko toplio, v katerih leto za letom tonejo razposajeni Tvoji otroci — brez varstva.

Spisal dr. Kr.

Konklave 1903.

III.

(Dolge.)

Protekcija igra povsod na svetu veliko vlogo, a nikjer tako velike, kakor v rimski cerkvi. To je umljivo. Papež je absoluten gospodar, ni podvržen nikaki kritiki in nikaki kontroli in dela torej kar se mu zljubi. Tudi Leon XIII. je prišel v cerkvi naprej samo valed protekcije kardinala Sale. Da se ni zanj potegoval bogati in ugledni kardinal Sala, bi ne bil Leon XIII, nikdar dosegel rdečega klobuka, saj je še vzlic tej protekciji moral dolga in dolga leta čakati, da je postal kardinal.

Vse hitrejša in sijajnejša je bila karjera Leonovega drž. tajnika. Mariano Rampolla marki del Tindaro je bil izredno nadarjen, izredno marljiv in — kar je med rimsko duhovščino precej redko — živel je spodobno. Celotitalijanska obrekljivost ni mogla rumeno-kožemu Sicilijancu do živoga. Poleg teh lastnosti je Rampollovo sijajno karjiero pospeševalo še to, da je moč

silno bogat in da je izšel iz stare aristokratske rodovine. Rampollova mati vojvodinja Laucia je v sorodstvu z Wettinici, iz katere rodovine so saksonski kralji. Rampolla se je rodil 17. avgusta 1843. na sijajnem fevdalnem gradu Polizzi na Siciliji. V svojih mladih letih je Rampolla mnogo slišal o prežalostnih razmerah v italijanskih deželah. Tedaj je divjal v neapolski kraljevini Ferdinand II., »rè bombo«, blazen človek, ki je klal in moril kar se je dalo. Bal se je karbonarskih bodal ravno tako, kakor jezuitske školade. Ta kralj je prepovedal celo jezuitski list »Civiltà Cattolica«, češ, da razširja preveč svobodomiselnih nazore. Nič pametnejši ni bil sardinski kralj Karlo Alberto, ki je svojim oficirjem sploh prepovedal čitanje knjig in časopisov. V avstrijskih provincijah pa je mesaril Metternich kar je najbolj mogel.

A najstrašnejše so bile vendar razmere v papeževi državi. O kakih pravicah državljanov sploh ni bilo govora. Spoštovanje zakonov je bilo v papeževi državi prav tako nepoznana stvar, kakor

moral ali inteligenca. Vsa oblast je bila v rokah duhovnikov in najboljši med temi duhovniki bi bil za svoja hudodelstva vsak dan zaslužil večala. Davki so bili neznosno visoki. Duhovščina seveda ni plačevala nikakih davkov. Duhovščina je bila tako cinično brezverska, da se je očitno norčevala iz »otročje bajke« o Jezusu Kristusu. Ženstvo je bilo popolnoma propadlo, zlasti vsled vpliva iz spovednice. Lahko se reče, da v celi papeževi državi ni bilo ne ene poštene ženske. Prebivalstvo je bilo leno in terejalsko, pri tem pa skrajno naduto. V strahu pred sveto inkvizicijo se ni ganilo in so se moški prikupovali duhovnikom s tem, da so jim dovajali svoje žene in hčere. O gojenju znanosti seveda niti govora ni bilo.

Vrhovno vodstvo cerkve je bilo v rokah vsegamogočnih jezuitov, in tudi vzgoja duhovščine. Rampollo so vzgojili jezuiti, med njimi kardinal Franelin in vse svoje življenje jim je Rampolla zvesto in z vnmemo služil. Leta 1869. je Rampolla postal pomožni uradnik pri papeškem državnem tajništvu,

l. 1875. je postal svetnik pri nuncijaturi v Madridu in ko je po Antonelli-jevi smrti postal kardinal Simeoni drž. tajnik, je vodil nuncijaturo mladi Rampolla. L. 1877. se je Rampolla vrnil v Rim in je tam obrnil kmalu nase občeno pozornost, zlasti ker so ga protežirali jezuiti. L. 1880 je postal tajnik izrednih cerkvenih zadev in se je udeleževal najvažnejših diplomatičnih opravil z različnimi državami. Že l. 1882. je bil imenovan pravim nuncijem v Madridu in je imel izredno srečo, da je tedaj zaradi Karolinskih otokov nastal med Nemčijo in med Špansko konflikt. Rampolla je neovrženo dokazal — in to ga je stalo mnogo truda — da ima edino Španska pravice do Karolinskih otokov. Na podlagi njegovega poročila je papež, ko je bil določen razsodnikom, pripoznal Karolinske otoke Španski. S tem je Rampolla silno pomnožil vpliv cerkve na Španskem in v zahvalo za to ga je Leon XIII. dne 14. marca 1887. imenoval kardinalom.

V starosti 44 let je postal Rampolla kardinal in nekaj tednov pozneje tudi državni tajnik. (Dolge prih.)

Razširjeno domače zdravilo. Vedno večja povpraševanja po „Moll-ovem francoskem žganju in soli“ dokazujejo uspešni vpliv tega zdravila, zlasti koristnega kot bolelati utešujoče, dobro znano antirevmatično mazilo. V steklenicah po K 1.90. Po poštnem povzetju razpošilja to mazilo lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik na DUNAJI, Tuchlauben 9. V zalozah po deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaščitovan z varnostno znamko in podpisom.

Sredstvo, ki prebavne organe spravlja v red in jim tudi po daljši rabi ne škoduje, ampak jih še krepi, je **želodčna tinktura lekarnarja Piccolija v Ljubljani na Dunajski 7 cesti.** Zunanja naročila po povzetju. 19

„Le Griffon“
najboljši cigaretni papir.
35 Dobiva se povsod. 671

Umri so v Ljubljani:

Dne 26. oktobra: Marija Cvotičnik, slikarjeva vdova, 78 let, Karlovska cesta št. 11, ostarelost.
Dne 27. oktobra: Ana Hlebš, kuharica, 62 let, Poljanska cesta št. 39, srčna hiba. — Marija Verbič, delavčeva hči, 9 mesecev, Opekarska cesta št. 36, božjast. — Marija Dachs, nadarbinka, 77 let, Japljeve ulice št. 2, pljučna jetika.
Dne 28. oktobra: Fran Gutscherbraun, delavčev sin, 9 mesecev, Karolinska zemlja št. 20, se je zadušil. — Mihael Jager, izvošček, 63 let, Rimska cesta št. 11, možganska kap.
Dne 29. oktobra: Ivan Hlebš, hlapec, 54 let, Gruberjeva cesta št. 9, mrtvoud. — Viljem Pečnik, ključarjev sin, 2 in pol leta, Ulice na Grad št. 4, Rhabitis.
V deželni bolnici:
Dne 25. oktobra: Marija Arhar, posestnikova žena, 36 let, Sepsis acuta.
Dne 26. oktobra: Anton Možina, senorezec, 48 let, Sepsis acuta.
Dne 27. oktobra: Marija Rakovec, perica, 44 let, jetika. — Ana Jeran, kancelistova hči, 9 let, pljučnica.
V hiralnici:
Dne 26. oktobra: Marija Iskra, dminarica, 74 let, ostarelost.
Dne 29. oktobra: Matej Pengal, delavec, 81 let, ostarelost.

Borzna poročila.

Ljubljanska „Kreditna banka“ v Ljubljani.
Uradni kurzi dun. borze 31. oktobra 1904.

Naložbeni papirji.	Denar	Blago
4% majeva renta	100-05	100-25
4% srebrna renta	99-90	100-10
4% avstr. kronška renta	100-—	100-20
4% zlata	119-85	120-05
4% ogrska kronška	98-05	98-25
4% zlata	119-—	119-20
4% posojilo dežele Kranjske	99-50	101-—
4% posojilo mesta Split	100-25	101-25
4% Zadar	100-—	100-—
4% bos.-herc. žel. pos. 1902	100-80	101-80
4% češka dež. banka k. o.	99-60	100-—
4% ž. o.	99-60	100-—
4% zast. pisma gal. d. hip. b.	101-40	102-40
4% pešt. kom. k. o. z.	107-10	108-—
4% 10% pr.	100-50	101-20
4% zast. pisma Innerst. hr.	100-50	101-20
4% ogrske cen.	100-50	101-20
4% dež. hr.	100-—	100-90
4% z. pis. ogr. hip. ban.	100-—	101-—
4% obl. ogr. lokalnih železnice d. dr.	100-75	101-75
4% obl. češke ind. banke	98-50	—
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	99-—	—
4% prior. dol. žel.	307-50	309-50
4% juž. žel. kup. 1/2, 1/4	100-75	101-75
4% avst. pos. za žel. p. o.	185-25	187-25
Srečke.		
Srečke od l. 1860 1/2	267-—	271-—
„ 1864	162-50	164-50
„ tizske	308-—	318-—
„ zem. kred. I. emisije	298-—	309-—
„ II.	272-—	278-50
„ ogr. hip. banke	94-—	98-—
„ srbske à frs. 100-—	132-25	133-25
„ turške	20-75	21-75
Basilika	480-—	490-—
Kreditne	80-50	81-—
Inomoške	86-—	91-—
Krakovske	68-50	71-—
Ljubljanske	53-75	55-75
Avst. rud. križa	28-80	29-80
Ogr.	65-—	70-—
Rudolfove	77-—	81-—
Saleburške	529-—	539-—
Dunajske kom.		
Dejalice.		
Južne železnice	88-50	89-50
Državne železnice	650-—	651-—
Avstr.-ogrške bančne dejalice	1633-50	1643-—
Avstr. kreditne banke	673-50	674-50
Ogrske	788-50	789-50
Živnostenske	249-25	250-25
Premogokop v Mostu (Brit.)	671-—	672-30
Alpanske motan	490-25	491-25
Praške žel. ind. dr.	246-4-—	247-4-—
Rima-Murányi	531-75	533-75
Trbovske prem. družbe	309-—	312-—
Avstr. orožne tovr. družbe	532-—	556-—
Češke sladkorne družbe	176-—	178-50
Valute.		
C. kr. cekin	11-36	11-40
20 franki	19-07	19-09
20 marke	23-51	23-59
Sovereigns	23-93	24-01
Marke	117-55	117-75
Laški bankovci	95-20	95-50
Rublji	253-50	254-50
Dolarji	4-84	5-—

Žitne cene v Budimpešti.
Dne 2. novembra 1904.
Termin.
Pšenica za april . . . . . 50 „ 10-07
Rž „ april . . . . . 50 „ 7-89
Korusa „ maj . . . . . 50 „ 7-43
Oves „ april . . . . . 50 „ 7-22
Efektiv.
5 v višje.

Sarg glicerln-mjilo strjeno in tekoče
napravljajo kožo belo in nežno.
Dobi se povsod.
Sarg-ova glicerln-mjila
so za odrasle kakor za otroke nainežnejše starosti izvrstno čistilo. Z najboljšim uspehom ga rabijo znane avtoritete, kakor prof. dr. Hebra, Schauta, Frühwald, Karel in Gustav Brous, Schandlbauer itd. 20

Meteorologično poročilo.

Okt.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
31.	9. sv.	740.2	6.9	sl. zahod	jasno
1.	7. zj.	740.8	4.9	sr. svzh.	oblačno
	2. pop.	740.3	9.7	sl. sever	oblačno
	9. sv.	741.0	8.2	sl. jvzh.	oblačno
2.	7. zj.	741.3	6.9	sl. svzh.	oblačno
	2. pop.	741.5	8.2	pm svzh.	oblačno

Srednja temperatura ponedeljka in torka: 9.0° in 7.6°, — normale: 7.4° in 7.1°. — Mokrina v 24 urah: 0.0 mm in 0.0 mm.

Žovro Rabič
c. kr. pošni kontrolor v p.
danes po polnoči ob pol 1 uri, po dolgotrajni mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, v starosti 78 let mirno v Gospodu zaspal.
Pogreb dragega rajnika vrši se v četrtek, dne 3. t. m. ob 4 uri popoldne iz hiše žalosti Miklošičeva cesta št. 36 k Sv. Krištofu.
Bodi mu blag spomin!
V Ljubljani, 2. nov. 1904.
3166 **Žalujoči ostali.**

Keglaska zaveza „Eдинost“ naznanja tužno vest, da je nje ustanovnik in 24letni član gospod **ANDREJ MILAVEC** trgovec
v ponedeljek dne 31. oktobra ob 5. uri popoldne po dolgi in težki bolezni mirno v Gospodu zaspal.
Bodi blagemu pokojniku ohranjen prijazen spomin!
V Ljubljani, dne 2. novembra 1904. 3159

Založnik zveze c. kr. avstrijskih drž. uradnikov
K. Košak zlatar 2839-10
Ljubljana, Prešernove ulice
priporoča slav. občinstvu svojo **veliko zalogo** zlatnine in srebrnine, briljantov in diamantov ter drugih v njegovo stroko spadajočih stvari po **najnižjih cenah.**

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt s zmanjšujočimi se vplačili.
Veak član ima po preteku petih let pravico do dividende.
„SLAVIJA“
vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
Rez. fondi: 29,217,694.46 K Izplačane odškodnine in kapitalje: 78,324,623.17 K.
Po velikosti druge vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovenske narodne uprave. 3-126
Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančnej hiši v Gospodskih ulicah šte. 12.

Našel se je 3134-3
lovski pes
(prepelicar), rumeno lisast, ter se nahaja pri **Avguštinu Zajcu**, restavratu v Ljubljani, na Rimski cesti 24.
Priden mlad stavec
za nemški in slovenski stavek (knjige in akcidence) se išče za takoj.
Ponudbe s prepisi izpričeval tiskarni **W. Blanke v Ptuj.**
Plača K 26.— 3164-1

Trgovski pomočnik
izučen mešane trgovine, v 19 letu, zmožen slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi z dobrimi spričevaji želi službo nastopiti takoj ali pa po zahtevanju.
Naslov A. T. trgovski pomočnik poste restente Ljubljana. 3165-1

Spretna prodajalka
za slaščičarno se išče.
Ponudbe: **J. Gotthard, Kolo-dvorske ulice št. 41.** 3167-2

Grenčica „Florian“ in likér 5-250 „Florian“
najboljša kapljica za želodec.

Potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem prežalostno novico, da je naš ljubljani brat, svak in stric, gospod **Andrej Milavec** trgovec
dne 31. oktobra 1904 ob 5. uri popoldne po dolgi, hudi bolezni izdihnil svojo blago dušo.
Pogreb dragega rajnega bude v sredo, dne 2. novembra t. l. ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti v Predilni ulici št. 10 na južni kolodvor, odkoder se prepelje truplo rajnega v Cerknico ter bude pokopano na ondotno farno pokopališče k večnemu počitku.
Sv. maše zadušnice brale se bodo v župni cerkvi v Cerknici.
Predragega umrlega priporočamo v prijazen spomin in molitev.
V Ljubljani, dne 31. oktobra 1904.
Fran in Anton Milavec brata. Marija Gosar sestra.
Manica in Franja Milavec svakinje. 3162
Nečaki in nečakinje.

Tvrška **Čučnik & Milavec** javlja tužno vest, da je nje družabnik, gospod **Andrej Milavec** trgovec
v ponedeljek, dne 31. oktobra 1904 ob 5. uri popoldne po dolgi in težki bolezni mirno v Gospodu zaspal.
Pogreb dragega rajnega bude v sredo, dne 2. novembra ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti v Predilnih ulicah št. 10 na južni kolodvor, odkoder se prepelje truplo rajnega v Cerknico ter bude pokopano na ondotnem farnem pokopališču k večnemu počitku.
Bodi blagemu pokojniku ohranjen prijazen spomin.
V Ljubljani, dne 2. novembra 1904. 3161

Trgovsko bolniško in podporno društvo v Ljubljani javlja tužno vest, da je njega mnogoletni član, gospod **Andrej Milavec** trgovec
danes ob 5. uri popoldne po dolgi bolezni mirno v Gospodu zaspal.
Truplo pokojnika bude v sredo, dne 2. novembra t. l. ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti v Predilnih ulicah št. 10 prepeljano na južni kolodvor ter pokopano v Cerknici na ondotnem pokopališču k večnemu počitku.
Dragega rajnika priporočamo v blag spomin. 3160
V Ljubljani, dne 31. oktobra 1904.
Fran Terček rav. nam. Alojzij Lilleg tajnik.

1870 Ustanovljeno 1870
Trgovina s perilom in modnim blagom
C. J. HAMANN 2976-4
priporoča naslednje predmete:
za lovce in turiste
lovske telovnike, lovske dokolenice, lovske nogavice, snežne kape itd.
Za gozdarje
nepremočljive dežne plašče in ovratnike, usnjate gamaše, lovske klobuke, kape itd., vse le prve vrste izdelki.
Za pošteno postrežbo jamči tvrška **C. J. HAMANN**
dobavitelj perila c. in kr. Visokosti, raznih častniških uniformiranj, zavodov itd.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Skode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.
Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in občnokoristne namene.